

ורד ציבעון:

**„אמרת, לאי למען
בריאותי הנפשית!“**

שימעון כהן:

**„טוב לי
באנונימיות שלי!“**

אהוד מנור:

**„לא נעים להיות
ישראלי בלונדון!“**

מציעים לבני-אדם את הצעת חייו וחוא אומר לא! שמעתם פעם דבר כזה? ורד צבעון היא רק- דנית ובעלת בית-ספר לריקוד, שמלהיבה בסופי השבוע את נופשי כפרי-הנופש הצרפתי באכזיב. חלום חייה של ורד, שהשתלמה במכון האירובי של ג'יין פונדה בהרי ליוד, הוא להיות כוריאוגרפית.

היא עשתה כוריאוגרפיה למחזה „התשה“ שמועלה בתיאטרון החיפאי, ואחרי-כך קיבלה הצעה שאי-אפי- שר לסרב לה, אך אמרה „לא! לורד הוצע לעשות את הכוריאוגרפיה לסרט „גולדה“. פירוש הדבר — הרבה כסף, הרבה פירסום והרבה יוקרה. כשנודע לי על כך מיהרתי לטלפן אל הרקדנית ושילתי אותה:

● **למה אמרת, לא? לגודדה?**

דובר בסך הכל באיזה ליקוד הורה מיסכן. זה לא כזה ביג דיל.

● **את אשה שאפתנית שרוצה להצליח בחיים. לא חשבת על כך שאם תקחי חלק בהפקה, שבה משתתפת אינגריד ברנמן, תזכי לפירסום עולמי?**

חשבת, אבל הסיפור הוא הרבה יותר מורכב. הייתי נשואה למנהל ההפקה של גולדה, לין גתרי. גרנו ביחד בהוליווד, ולפני שמונה חודשים התגרשנו. ההצעה לעשות כוריאוגרפיה לגולדה באה מבעלי לשעבר. חשבתי על זה, שאאלץ לעבוד איתו בכפיפה אחת. והחלטתי למען הבריאות הנפשית שלי ולמען חיי הפרטיים לותר על ההודמנות. אני לא מודאגת. אני בטוחה שתהיינה הודמנויות נוספות.

הקול הכי שנוא בישראל הוא קולו של הקריין הקורא בקול מעצבן את סיסמת הפירסומת: „אמא, תגידי, הבאת לי ספידו?“

הקול הכי אהוב על הילדים בישראל הוא קולו של צ'ומפי מתוכנית הטלוויזיה „אחת שתיים שלוש וחצי“. מאחרי שני הקולות עומד איש אחד — שחקן תיאטרון „הבימה“ שימעון כהן, שהוא חתנו של חבר-הכנסת לשעבר הילל זיידל. שאלתי אותו:

● **איך אתה מרגיש כבעל הקול המעצבן ביותר בארץ?**

אני מרגיש שאני מעצבן גם את עצמי. האמת היא שנקלעתי לפירסומת הזאת לגמרי במיקרה. הציעו אותה ליהודה אפרוני שהציע אותי.

מעטים יודעים, שלמרות שאני שחקן תיאטרון רציני, אני חקיין לגמרי לא גרוע. כשאיש הפירסום אמר לי שהוא מחפש מישו שישמיע קול כמו בשיר ספידו גונזוס, אמרתי לו „הלו“ מאונפף בטלפון והוא אמר לי: בוא מייד, אני מכין אולפן.

אני אהב להפתיע אנשים ולהגיד להם: אמא, תגידי, הבאתי לי ספידו? והם תמיד מסתכלים עלי בהשתאות. לפעמים אני נוסע במגנית ואני שומע איך הפירסומת מרגיזה את הנוסעים. לפעמים מתחשק לי להזדהות. אבל אני לא מעו.

● **אתה עושה קולות לשתי דמויות מפורי סמות מאוד, ספידו וצ'ומפי. האם לא מתחשק לך לפעמים לצאת מהאנונימיות ולהגיד: „זה אני?“** האם אינך רוצה שיכירו גם אותך, ולא רק את יונה אליאן וששי קשת, שמופיעים עם יחד איתך באותה תוכנית ילדים?

כן. לפעמים זה די מתסכל להיות דמות כלי-כך פופרי לרית. ומצד שני בלתי-מוכרת. בייחוד זה מתסכל את הבן שלי. הוא גורא אהב להגיד לחברים שלו שאני צ'ומפי, ובכל פעם מבקש ממני להגיד כמה מישפטים כמו צ'ומפי, כדי להוכיח זאת. חוץ מזה, די נעים לי באנונימיות שלי. תארי לעצמך שהיו עוצרים אותי ברחוב בגלל ספידו. איך הייתי מרגיש?

אחוד מנור מעליח גם לכתוב פיזמונים, גם לתרגם מחזות, גם לכתוב, גם להיות עיתונאי וגם לעשות דוקטורט — הכל בעת ובעונה אחת. אחוד חזר לפני חודש מאנגליה, שם עשה את הדוקטורט שלו בספרות אנגלית. לפני שהספיק לפרק את המיזודות הוא הספיק לתרגם את המחזה „אופרת הקבצנים“ למען תיאטרון בארי-שבע.

מהיום ואילך נא לחוסיף את התואר דוקטור לפני השם אחוד מנור.

● **אהוד, למה דווקא דוקטורט בספרות אנגלית?**

תירגמתי את מנהל הבית של פינטר, ואת אקווס של שאפר — שניהם יהודים אנגלים — והרגשתי כי יש במחזות מתחים שאינם קשורים בנושא היצירה, מתחים שאני קורא להם פרובלמטיקה אנגלו-יהודית. השתי צורך לעבוד על העניין, אז החלטתי שאם אתקבל ללימודים בקיימברידג', שאת מאמריו אני אוהב, ואם אצליח לקבל מילגה ועבודה כדי לפרנס את אשתי ושלושת ילדי, אסע ללמוד ספרות אנגלית.

● **בזמן שעשית את הדוקטורט שזכת עשרות מאמרים עיתונאיים בנושאים שאינם קשורים כימעט לדוקטורט שלך. איך עשית זאת?**

למדתי לדוקטורט באמצע השבוע. בין תשע לארבע. כשהילדים הלכו לבית-הספר. בסופי השבוע עבדתי בשי- ביל העיתון. אני חושב שחוסר הברירה הוא הגורם המדרבן ביותר.

היה לי גורא קשה לכתוב כתבות. אל תשכחי שאני לא עיתונאי.

● **האם נהנית מהעבודה עי הדוקטורט?**

מאוד. זו היתה חוויה מרתקת. תוך כדי הדוקטורט גיליתי גם את הקהילה היהודית באנגליה, על כל בעייר תיה. הקהילה לא עודדה אותי. אחרי הכל היהודים מבי- סים להסתיר את הבעיות שלהם. יש קשר שתיקה.

● **איך הרגשתי בישראלי באנגליה?**

זה לא היה נעים. היה לחץ, הותקפנו על-ידי אנשים שלא הכרנו. אלה לא הימים של פעם. אני לא העזתי לקרוא עיתון בעברית ברכבת, כי זה לא נעים. קנינו רדיו בגלים קצרים כדי לקלוט חדשות מהארץ, כי אמצעי התיק- שורת הם מאוד מאוד לא אוהדים את ישראל. כשהגענו ארצה הרגשנו ממש הקלה.